

اللَّهُمَّ وَحَمَلَهُ عَرْشَكَ الَّذِينَ لَا يَفْتُرُونَ مِنْ تَسْبِيحِكَ وَلَا يَسْأَمُونَ مِنْ تَقْدِيرِكَ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ مِنْ عِبَادَتِكَ، وَلَا يُؤْتِرُونَ التَّقْصِيرَ عَلَى الْجِدِّ فِي أَمْرِكَ، وَلَا يَعْغُلُونَ عَنِ الْوَلَهِ إِلَيْكَ، وَإِسْرَافِيلُ صَاحِبُ الصُّورِ، الشَّخْصُ الَّذِي يَنْتَظِرُ مِنْكَ الْإِذْنَ، وَحُلُولِ الْأَمْرِ فَيُنَبِّئُهُ بِالنَّفْخَةِ صَرَعَى رَهَائِنَ الْقُبُورِ.

بارالها و حاملان عرش که از تسبیح تو سست نمی‌شوند و از تقدیرت ملول نمی‌گردند و از عبادتت و از شایستگی به سوی تو غافل نمی‌گردند، و اسرافیل صاحب صور که چشم به راه اجازه و فرمان توست، تا در صور بدمد و آرمیدگان در میان قبرها را بیدار کند.

وَمِيكَائِيلُ ذُو الْجَاهِ عِنْدَكَ، وَالْمَكَانِ الرَّفِيعِ مِنْ طَاعَتِكَ، وَجَبْرِيْلُ الْأَمِينِ عَلَى وَحْيِكَ، الْمُطَاعُ فِي أَهْلِ سَمَاوَاتِكَ الْمَكِينِ لَدَيْكَ، الْمُقَرَّبُ عِنْدَكَ

و میکائیل که نزد تو بلندمرتبه و به خاطر طاعت تو دارای مکانی رفیع است و جبرئیل امین وحی تو که در بین اهل آسمان‌های تو مورد اطاعت است و در پیشگاهت ارجمند و به درگاهت مقرب

وَالرُّوحُ الَّذِي هُوَ عَلَى مَلَائِكَةِ الْحُجُبِ وَالرُّوحُ الَّذِي هُوَ مِنْ أَمْرِكَ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَيْهِمْ، وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِمْ، مِنْ سُكَّانِ سَمَاوَاتِكَ، وَأَهْلِ الْأَمَانَةِ عَلَى رِسَالَتِكَ، وَالَّذِينَ لَاتَدْخُلُهُمْ سَأْمَةٌ مِنْ دُؤُوبٍ، وَلَا إِعْيَاءٌ مِنْ لُغُوبٍ وَلَا فُتُورٌ، وَلَا تَشْغَلُهُمْ عَنْ تَسْبِيحِكَ الشَّهَوَاتُ، وَلَا يَقْطَعُهُمْ عَنْ تَعْظِيمِكَ سَهْوُ الْغَفَلَاتِ،

و روح که بر فرشتگان حجب گمارده است، و آن روح که از امر توست، خداوندا، پس بر همه آنان درود فرست. و همچنین بر فرشتگانی که از نظر مقام پایین‌تر از ایشان‌اند از ساکنان آسمان‌هایت و امین بر پیام‌هایت. و آن فرشتگانی که از کوشش و کار ملول نمی‌شوند و از هیچ زحمتی وامانده و سست نمی‌گردند، و خواسته‌ها ایشان را از تسبیح تو باز نمی‌دارد و سهو ناشی از غفلت‌ها آنان را از بزرگداشت تو جدا نمی‌کند،

الْخُشْعُ الْأَبْصَارِ فَلَا يَرُومُونَ النَّظَرَ إِلَيْكَ النَّوَكِسُ الْأَذْفَانِ الَّذِينَ قَدْ طَلَّتْ رَعْبَتُهُمْ فِيهَا لَدَيْكَ، الْمُسْتَهْتَرُونَ الْأَنْكَ وَالْمُتَوَاضِعُونَ دُونَ عَظَمَتِكَ وَجَلَالِ كِبْرِيَاءِكَ، وَالَّذِينَ يَقُولُونَ إِذَا نَظَرُوا إِلَى جَهَنَّمَ تَزْفَرُ عَلَى أَهْلِ مَعْصِيَتِكَ:

سُبْحَانَكَ مَا عَبَدْنَاكَ حَقَّ عِبَادَتِكَ. فَصَلِّ عَلَيْهِمْ وَعَلَى الرُّوحَانِيِّينَ مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَأَهْلِ الزُّلْفَةِ عِنْدَكَ، وَحُمَالِ الْعَيْبِ
إِلَى رُسُلِكَ، وَالْمُؤْتَمِنِينَ عَلَى وَحْيِكَ،

دیدگان به خشوع فرو هشته‌اند، و اراده نگریستن به انوار جلالت نمی‌نمایند، سرها به زیر افکنده‌اند، آنان که عشق و شوق‌شان را به آنچه نزد توست پایانی نیست، شیفته یاد نعمت‌های تو اند و در برابر بزرگی و جلال کبریائی‌ات متواضع‌اند. و بر آن فرشتگان که چون دوزخ را بر گنهکاران خروشان ببینند می‌گویند: ای خدای منزّه و پاکیزه، ما تو را چنان که سزاوار توست عبادت نکردیم. پس بر همه آنان درود فرست و نیز بر روحانیان از ملائکه‌ات، و اهل منزلت و قرب در پیشگاهت، و حاملان پیام غیب به سوی فرستادگانت، و امینان بر وحی‌ات،

وَقَبَائِلِ الْمَلَائِكَةِ الَّذِينَ اخْتَصَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ، وَأَعْنَيْتَهُمْ عَنِ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ بِتَقْدِيرِكَ، وَأَسْكَنْتَهُمْ بُطُونِ أَطْبَاقِ
سَمَاوَاتِكَ، وَالَّذِينَ عَلَى أَرْجَائِهَا إِذَا نَزَلَ الْأَمْرُ بِتَمَامٍ وَعَدِكَ. وَخَزَانِ الْمَطَرِ وَزَوَاجِرِ السَّحَابِ وَالَّذِي بِصَوْتِ زَجْرِهِ
يُسْمَعُ زَجَلُ الرُّعُودِ وَإِذَا سَبَّحَتْ بِهِ حَفِيفَةُ السَّحَابِ اتَّمَعَتْ صَوَاعِقُ الْبُرُوقِ،

و اصناف فرشتگانی که آنان را به خود اختصاص داده‌ای، و به وسیله تقدیس خود ایشان را از خوردنی و آشامیدنی بی‌نیاز نموده‌ای، و در اندرون طبقات آسمان‌هایت مسکن داده‌ای. و بر آن فرشتگان که چون فرمانت به انجام وعده‌ات صادر گردد بر اطراف آسمان‌ها گماشته شوند و بر خزانه‌داران باران و حرکت‌دهندگان ابر، و بر آن ملکی که از فریاد زجرش غرش رعد‌ها شنیده شود و چون ابر خروشان به وسیله او به شنا درآید، شعله‌های برق درخشیدن گیرد،

وَمُشَيِّعِي الثَّلْجِ وَالْبَرْدِ، وَالْهَابِطِينَ مَعَ قَطْرِ الْمَطَرِ إِذَا نَزَلَ، وَالْقُؤَامِ عَلَى خَزَائِنِ الرِّيَّاحِ، وَالْمُؤَكَّلِينَ بِالْجِبَالِ فَلَا
تَزُولُ، وَالَّذِينَ عَرَفْتَهُمْ مَثَاقِيلَ الْمِيَاهِ، وَكَيْلَ مَا تَحْوِيهِ لَوَاعِجُ الْأَمْطَارِ وَعَوَالِجُهَا. وَرُسُلِكَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِلَى أَهْلِ
الْأَرْضِ بِمَكْرُوهِ مَا يَنْزِلُ مِنَ الْبَلَاءِ وَمَحْبُوبِ الرِّخَاءِ،

و برف‌رشتگانی که دانه‌های برف و تگرگ را بدرقه می‌کنند، و ملائکه‌ای که همراه قطرات باران فرود می‌آیند، و بر آنان که وکیل خزینه‌های بادند، و آنان که بر کوه‌ها گماشته شده‌اند تا از جا در نروند. و بر آنان که وزن آبها و اندازه باران‌های سیل‌آسا و رگبارهای متراکم را به آنان آموخته‌ای. و بر فرشتگانی که به سوی اهل زمین گسیل می‌شوند و گرفتاری ناخوشایند و گشایش خوشایند برای آنان می‌آورند،

وَالسَّفَرَةَ الْكِرَامِ الْبَرَّةَ، وَالْحَفَظَةَ الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ، وَمَلَكَ الْمَوْتِ وَأَعْوَانِهِ، وَمُنْكَرٍ وَنَكِيرٍ وَرُومَانَ فَتَانَ الْقُبُورِ،
وَالطَّائِفِينَ بِالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ، وَمَالِكٍ وَالْخَزَنَةَ وَرِضْوَانَ وَسَدَنَةَ الْجِنَانِ،

و بر سفیران بزرگوار نیکوکار، و فرشتگان بزرگواری که حافظ عمل مردم و نویسنده آن اند، و بر فرشته مرگ و یارانش، و منکر و نکیر، و بر رومان آزمایش کننده مردگان در گور، و بر طواف کنندگان بیت المعمور، و بر مالک، و بر خازنان دوزخ و بر رضوان، و خدمتگزاران بهشت،

وَالَّذِينَ لَا يُعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٤﴾، وَالَّذِينَ يَقُولُونَ: ﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ﴾ وَالزَّبَانِيَةَ الَّذِينَ إِذَا قِيلَ لَهُمْ: ﴿خُذُوهُ فَخُذُوهُ ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ﴾، ابْتَدَرُوهُ سِرَاعًا وَلَمْ يَنْظُرُوهُ، وَمَنْ أَوْهَمْنَا ذِكْرَهُ، وَلَمْ نَعْلَمْ مَكَانَهُ مِنْكَ، وَبِأَيِّ أَمْرٍ وَكَلْتَهُ، وَسَكَانَ الْهَوَاءِ وَالْأَرْضِ وَالْمَاءِ، وَمَنْ مِنْهُمْ عَلَى الْخَلْقِ.

«و بر فرشتگانی که خدا را در آنچه امر می کند مخالفت نمی نمایند، و مأموریت خود را به نحو احسن انجام می دهند» و بر فرشتگانی که به اهل بهشت می گویند: «سلام بر شما به خاطر آنکه صبر کردید، پس نیکو سرایی است خانه آخرت برای شما». و بر فرشتگان نگاهبان دوزخ که چون به آنان فرمان رسد: «او را بگیرید و به زنجیر کشید سپس به آتش درافکنید»، به سرعت دستگیرش کنند و به او مهلت ندهند، و بر هر فرشته ای که نامش را یاد نکرده ایم، و از قدرش در پیشگاه تو خبر نداریم، و نمی دانیم او را به چه کاری گماشته ای و بر آن فرشتگانی که ساکن هوا و زمین و آبد، و به هر کدام از آنان که موکل آفریدگان اند.

فَصَلِّ عَلَيْهِمْ يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ، وَصَلِّ عَلَيْهِمْ صَلَاةً تَزِيدُهُمْ كِرَامَةً عَلَى كِرَامَتِهِمْ، وَطَهَّارَةً عَلَى طَهَّارَتِهِمْ، اللَّهُمَّ وَإِذَا صَلَّيْتَ عَلَى مَلَائِكَتِكَ وَرُسُلِكَ، وَبَلَّغْتَهُمْ صَلَاتِنَا عَلَيْهِمْ، فَصَلِّ عَلَيْهِمْ بِمَا فَتَحْتَ لَنَا مِنْ حُسْنِ الْقَوْلِ فِيهِمْ، إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ.

پس بر همه آنان درود فرست در روزی که هر کس با دو فرشته یکی راننده و دیگری گواه می آید و بر ایشان درود فرست درودی که بر بزرگواری شان بیفزاید و بر طهارت شان طهارت اضافه کند. بارالها به وقتی که بر فرشتگان و فرستادگان درود می فرستی و درود ما را به آنان ابلاغ می کنی، به علت آن گفتار نیکو که در وصف آنان بر زبان و دل ما روان ساختی، بر ما نیز درود و رحمت فرست که تو بخشنده و بزرگواری.